

denne Sag ikke undse mig ved, at jeg ogsaa bliver nødt til at stemme for Mindretallets Indstilling, idet jeg meget ønsker, at Skyttefagen kan udvikles her i Landet, og at den kan faa en saa betydelig Understøttelse fra Regeringens Side som vel muligt, og jeg betragter Mindretallets Forslag som et Væglingsforslag, idet det jo endda beskærer betydeligt det Bidrag, som Ministeriet har stillet Forslag om.

Wagner: Til de Udtalelser, som den ærede Ordfører fremsatte til mine Bemærkninger, har jeg ikke meget at sige. Det forekommer mig ikke, at den ærede Ordfører paa noget væsentligt Punkt imødegik mig. Det er vist allerede bemærket af det ærede Medlem fra Næsens (Berntsen), at Tilskuddet, som Staten giver, ikke er givet til Overbestyrelsen, men til Skytteforeningerne; det er ikke den sælles Ledelse, der skal have Pengene, men de enkelte Foreninger. Overbestyrelsen er kun den Kanal, gennem hvilken Pengene tilflyde de enkelte Skytteforeninger. Det er en Bekvemmelighed for Ministeriet, at en saadan Overbestyrelse eksisterer; men Meningen er ikke paa nogen Maade, at dette Tilskud gives til Overbestyrelsen, og vi have derfor fuld Ret i vor Paastand, naar vi fastholde bestemt, at det er til de enkelte Foreninger, at Tilskuddet gives, og naar derfor disse Foreninger skulle sammenlignes med andre, have de Krav paa, at vi tænke paa det meget store Medlemskontingent, som deres 40,000 Medlemmer yde, foruden hvad der i øvrigt præsteres ved at bortflyde langt mere Ammunition, end der kan faas for det Beløb, som Staten tilflyder. Jeg forstaar ikke ganske den ærede Ordførers Udtalelse om Gymnastikken. Den ærede Ordfører maa vistnok indrømme, at jeg har anført uigendrivelige Tal, de eneste, der foreligger; Ministeriet har ikke andre. Ministeriet har ikke andet at støtte sig til end de Indberetninger, der komme fra Skytteforeningerne gennem Overbestyrelsen. Det er klart og uigendriveligt nok, at naar Antallet af Gymnastikere i Skytteforeningerne er gaaet ned i Løbet af 4 Aar fra 7,023 til 6,201, og Kredsenes Antal er gaaet ned fra 408 til 326, er der en ret klæffelig Tilbagegang. Jeg tillod mig da at spørge, om Meningen skulde være, at man særlig vilde støtte Gymnastikken fremfor Skytningen, fordi den første er i Tilbagegang, at man altsaa vilde forholde sig som en om Moder over for et slygt Varn, hvem hun bringer særlige Ofre. Der svarede nu den ærede Ordfører, saa vidt jeg forstod ham, at det var netop Meningen, at han acceptere

rede denne Tankegang. Jeg tror dog virkelig, at naar man undersøger, hvorledes Understøttelsen uddeles, vil man stadigt træffe det Spørgsmaal: Trives nu denne Sag? Er der Fremgang? Præsteres der noget, som virkelig fortjener Understøttelse? Er der Stigning? Er det berettiget at kræve større Tilskud? Og i modsat Tilfælde gives der ingen Understøttelse. Jeg kan derfor ikke tage denne Betragtning au sérieux. Den ærede Ordfører henviste Skytteforeningerne til Krigsbestyrelsen og sagde, at det var rimeligere, at Skytteforeningerne, da deres Formaal for en stor Del var militært, gik til Krigsbestyrelsen inaarer end til Indenrigsministeriet. Der er dog den trivielle Kendsgerning, at Skytteforeningerne høre under Indenrigsministeriet, og ikke under Krigsministeriet og derfor er det naturligt, at Skytteforeningerne gaa der hen, hvor de i Følge Lov og Ret skulle gaa. Naar Krigsministeriet i visse Tilfælde er kommen Skytteforeningerne i Møde, maa man betragte det som en ganske særlig Forekommenhed; men naturligvis har Krigsministeriet været stærkt begrænset; thi Statsmidlerne til Sagens Fremme ere anviste til Indenrigsministeriet, ikke til Krigsministeriet. Skulde imidlertid det ærede Flertal foretrække, at Skytteforeningerne gik ind under Krigsministeriet, vilde det Ønske vistnok kunne opfyldes; men jeg for mit Bedkommende tror ikke, det vilde være gunstigt. Den nuværende Minister har ganske vist taget Del i Skyttefagen og har Interesse for den og Kærlighed til den; men vi kunde let faa en Minister, der aldeles savnede Forstaaelsen af Skyttefagen, og hurtigt vilde kvæle Sagen, paa hvilken der skal tages med en vis Paand. I øvrigt er det ganske ligegyldigt, om det bliver Krigsbestyrelsen, der støtter Foreningen, eller Indenrigsministeriet; thi faktisk bliver det altid Statsmidler, der maa tilflydes. Det bliver fuldstændig ligegyldigt, om man tager de Penge af den ene Lomme eller af den anden. Jeg tror for Resten, det kunde være i selve Krigsbestyrelsens Interesse at faa Lov til at støtte Skytteforeningerne, s. Eks. i det temmelig vanskelige Spørgsmaal for Krigsbestyrelsen, hvorledes den skal forholde sig med den gamle Ammunition. Hvis man som i Svejs kunde faa Lov til at udlevere den gratis eller til stærkt reduceret Pris til Skytteforeningerne, tror jeg, at den højtærede Krigsminister vilde være glad ved et saadant Tilbud; men det vilde blive en temmelig dyr Historie. Det er maasse noget, der kan blive Tale om, da vi se, at den Tanke er den ærede Ordfører saa fær, at Understøt-